

مطالعه و بررسی تاثیر برخی از محلولهای شیمیایی بر ماندگاری، کیفیت و تغییرات سلولی گل بریده مریم (*Polianthes tuberosa*)

مسعود خضری^۱ و شهین رستمی^۲

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد باغبانی دانشکده کشاورزی کرج، دانشگاه تهران

۲- کارشناسی ارشد منابع طبیعی - پژوهشکده تعلیم و تربیت استان کرمان

تجارت جهانی در زمینه گل‌های بریدنی مستلزم یافتن راه‌های مناسب جهت افزایش دوام و کیفیت بعد از برداشت آنهاست. به منظور بررسی تغییرات سلولی طی تیمار با محلول‌های شیمیایی و معرفی بهترین تیمار برای گل بریده مریم آزمایشات طی دو مرحله انجام گردید. این آزمایشات در قالب طرح کاملاً تصادفی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. فاکتورهای طول عمر گل بریده، میزان جذب آب، وزن تر و خشک گلها، وضعیت گلچه‌ها و درصد ریزش گلچه‌ها مورد مطالعه و بررسی قرار گرفت. در مرحله اول به منظور تعیین بهترین غلظت، تیمارهای شیمیایی ساکارز (۲، ۳ و ۵ درصد)، نیترات نقره (۱۵، ۲۵ و ۵۰ پی پی ام) و اسید سیتریک (۱۰۰، ۳۰۰ و ۵۰۰ پی پی ام) و نیترات کلسیم (۱۵، ۲۵ و ۵۰ پی پی ام) و هیپو کلریت سدیم (۲، ۵ و ۷ درصد) در مقایسه با شاهد (آب مقطر) به طور جداگانه مورد آزمایش قرار گرفتند. که تیمار ساکارز ۳ درصد، نیترات نقره ۲۵ پی پی ام، اسید سیتریک ۳۰۰ پی پی ام، نیترات کلسیم ۲۵ پی پی ام و هیپو کلریت ۲ درصد سبب حداکثر ماندگاری و کیفیت گل بریده شد. در

مرحله بعد با استناد به نتایج آزمایشات مرحله اول، تیمارهای ترکیبی (ساکارز ۳ درصد، اسیدسیتریک ۳۰۰ پی پی ام، و نترات نقره ۲۵ پی پی ام) و (ساکارز ۳ درصد، اسید سیتریک ۳۰۰ پی پی ام و نترات کلسیم ۲۵ پی پی ام) و (ساکارز ۳ درصد، اسید سیتریک ۳۰۰ پی پی ام و هیپو کلریت سدیم ۲ درصد) مورد مقایسه قرار گرفتند. که در میان تیمارها، تیمار ترکیبی (ساکارز ۳ درصد، اسیدسیتریک ۳۰۰ پی پی ام و نترات نقره ۲۵ پی پی ام) نسبت به سایر تیمارها باعث افزایش بیشتر دز ماندگاری و کیفیت گل بریده مریم گردید. همچنین میزان تاثیر تیمارهای مختلف بر روی وضعیت سلولی گلبرگ گلچه‌ها و درصد از بین رفتن سلولها به صورت میکروسکوپی مورد مطالعه قرار گرفت.

کلمات کلیدی: مریم، عمر ماندگاری، تیمار محلول‌های شیمیایی، تغییرات سلولی